

zaaknummer 2014 W 1238

Tussenbeslissing van 2 december 2014

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. T.W.H.M. Weller, advocaat te Eindhoven

tegen:

(wijlen) **[naam]**,
geboren op [datum], overleden op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven lid van de Congregatie Broeders Franciscanen
Bleijerheide.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 28 augustus 2014. Op 13 november 2014 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de klacht is behandeld en waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen met een vriend, de heer [naam]. Klager heeft zijn standpunt toegelicht en hij werd daarbij bijgestaan door mr. Weller, voornoemd.

Namens aangeklaagde is niemand verschenen, nu de Congregatie van de Broeders Franciscanen Bleijerheide geen kerkelijk verantwoordelijke meer heeft. Om die reden is er ook geen inhoudelijke reactie bij de Klachtencommissie binnengekomen.

2. De klacht (zakelijk weergegeven)

2.1. Klager komt uit een gezin van drie kinderen en hij heeft twee oudere zussen. De vader van klager is in 1979 overleden en zijn moeder had binnen korte tijd een nieuwe partner. Dit heeft veel indruk gemaakt op klager. Klager heeft aanvankelijk in [plaats] op de determineerschool gezeten na het lager onderwijs en is vervolgens nog een half jaar naar een internaat in [plaats] gegaan waar hij de Mavo heeft gevolgd. Uit een test bleek toen dat klager beter naar een Leao kon gaan, maar zijn moeder wilde dat niet. Klager was volgens zijn moeder in die tijd onhandelbaar en om die reden zou hij in 1980 naar het internaat [naam] in [plaats] zijn gegaan om daar in de buurt van het internaat de LTS-opleiding te gaan doen.

2.2. Bij aankomst op [internaat] stond aangeklaagde klager al op te wachten. Klager hoorde van andere jongens daar dat hij zich bij aangeklaagde moest melden omdat het anders

slecht met klager zou aflopen. Klager ging vervolgens naar aangeklaagde toe in een kamertje naast de ziekenzaal. Aangeklaagde wilde allerlei gegevens van klager weten en zette dit op papier. Vervolgens gaf aangeklaagde aan dat hij klager moest onderzoeken en hij begon over de buik van klager te voelen en betastte vervolgens zijn kruis. Klager verzette zich maar hij kreeg te horen dat, als hij niet zou meewerken, er twee broeders zouden komen die veel erger waren dan aangeklaagde. Vervolgens moest klager mee naar een andere kamer, waar hij zich helemaal moest uitkleden en op een onderzoeksbed moest gaan liggen. Daar werd de temperatuur van klager opgemeten en tegelijkertijd werd klager betast aan zijn geslacht en zijn billen en geknepen in zijn penis en scrotum. Dit was volgens aangeklaagde een soort afsluiting van het onderzoek, maar hij zei er wel bij dat klager nog een keer terug moest komen omdat hij nog niet verteld had waarom hij zo onhandelbaar was. Die avond had klager een gewelddadige confrontatie met zijn kamergenoten, waarbij een zak over het hoofd van klager werd getrokken, zijn broek naar beneden werd gedaan en waarbij hij hard getrapt en geslagen is totdat hij uiteindelijk is flauwgevallen.

2.3. Een aantal dagen later moest klager opnieuw naar de onderzoekskamer van aangeklaagde komen, waar hij een drankje van aangeklaagde kreeg dat hij moest opdrinken. Vervolgens probeerde aangeklaagde klager te betasten, maar wederom verzette klager zich. Klager moest toen nog wat meer drinken en klager werd erg suf en slaperig. Daarna werd klager tegen een kast aangedrukt en voelde klager dat er in zijn kruisstreek werd gefrunnikt, maar klager kan zich dit niet helemaal helder voor de geest halen. Klager weet wel dat hij uiteindelijk weer bij zinnen kwam terwijl hij op een onderzoeksbed lag en toen zijn broek helemaal op zijn knieën had en nat was in zijn schaamstreek en aan de achterkant. Ook had klager veel pijn in zijn anus. Klager kreeg een handdoek om zichzelf schoon te vegen. Klager heeft het sterke vermoeden dat hij toen door aangeklaagde is verkracht.

2.4. Klager weet dat hij een derde maal bij aangeklaagde moest komen en dat hij toen werd gedwongen naar de eigen kamer van aangeklaagde te gaan. Daar werd klager gedwongen om aangeklaagde oraal te bevredigen, echter dit lukte niet omdat klager telkens moest kokhalzen. Klager had zich daarvoor al moeten uitkleden en ook aangeklaagde had zich ontdaan van zijn onderkleding. Klager moest op bed gaan liggen en hij werd gedwongen zichzelf zodanig af te trekken 'dat de vlek op het bed groot genoeg zou zijn'.

2.5. Klager is er van overtuigd dat de gewelddadigheid onder de jongens mede veroorzaakt werd door instructies van de broeders en om die reden was het volgens klager dan ook geen toeval dat hij een aantal dagen na het mislukken van het oraal bevredigen van aangeklaagde door een aantal jongens is meegenomen naar een wat afgelegen kamer boven de recreatieruimte en daar wederom is geslagen en geschopt is en uiteindelijk aan een balk is opgehangen met een touw om zijn hals en een stoel onder zijn voeten. Eén van de jongens heeft toen de stoel onder zijn voeten weggeschopt, het grote geluk van klager was dat een andere jongen hem heeft opgevangen waarmee zijn dood is voorkomen. De verwondingen waren goed te zien aan zijn hals en ongeveer zes weken na zijn aankomst in Bleijerheide is klager naar huis gebracht en nooit meer teruggegaan. Zo kwam er ook een einde aan het seksueel misbruik.

2.6. Na deze periode op [internaat] is klager op kamers gaan wonen. Klager heeft geen schoolopleiding meer afgemaakt en hij heeft vrij kort daarna een Wajong-uitkering gekregen. Klager is in de periode 1981 tot 1986 in de prostitutie terechtgekomen. Aan het eind van die periode heeft klager gesprekken gevoerd met het bisdom Roermond. Uiteindelijk heeft klager in 1996 zijn vrouw ontmoet, met wie klager veertien jaar een relatie heeft gehad. Zij is echter in 2009 door een ongeneeslijke ziekte overleden. Klager heeft met dit verlies nog steeds heel veel moeite. Verder heeft klager geen contact meer met zijn twee zussen en zijn moeder

spreekt hij slecht af en toe telefonisch. Klager is naar eigen zeggen voortvluchtig. Hij is op de vlucht voor bovengenoemde jongens van het internaat. Om die reden heeft klager ook niet iets tegen iemand verteld over hetgeen hem op [internaat] is aangedaan.

2.7. Klager wenst een oprechte en werkelijke (ook in formele zin) erkenning te krijgen van hetgeen hem is aangedaan. Daarnaast kan klager mogelijk wat aan zelfrespect hervinden en kan klager een deel van zijn verleden afsluiten. Als laatste wenst klager financiële genoegdoening.

3. De beoordeling

3.1. Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

3.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure.

3.3. De Klachtencommissie acht het voor een goede beoordeling van de klacht wenselijk te beschikken over alle rapportages die over klager zijn opgesteld in het kader van de verkrijging, respectievelijk het behouden van de Wajong-uitkering, alsmede alle andere rapportages die over klager zijn uitgebracht in het kader van de hulpverlening zoals psychiatrische en/of psychologische hulpverlening of in welk ander kader dan ook. De Klachtencommissie zal klager daarom in de gelegenheid stellen om binnen een termijn van vier weken na datum van deze tussenbeslissing bovengenoemde rapportages aan de Klachtencommissie toe te zenden. Zo spoedig mogelijk na afloop van deze periode zal de Klachtencommissie een advies uitbrengen.

3. De beslissing

De Klachtencommissie stelt klager in de gelegenheid om binnen vier weken na datum van deze tussenbeslissing:

- alle rapportages in te dienen die over klager zijn opgesteld in het kader van de verkrijging, respectievelijk het behouden, van de Wajong-uitkering, alsmede alle andere rapportages die over klager zijn uitgebracht in het kader van hulpverlening zoals psychiatrische en/of psychologische hulpverlening of in welk kader dan ook .

Deze tussenbeslissing is vastgesteld op 2 december 2014 door mr. H.J. Schepen, voorzitter, drs. N.A.M. van Beelen en drs. A.A.M. van Oostveen, leden, bijgestaan door mr. M. van der Meulen, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.